

Semienko lásky

Do jedálne vo farnosti Belén y San Roque v meste Jaén prichádzajú denne desiatky osôb, aby si mohli dať teplé jedlo aspoň raz za deň. Kríza zmenila profil ľudí, ktorí využívajú túto pomoc. Čoraz častejšie kvôli tanieru cíceru, šošovice či ryže prichádzajú rodiny. Zakladateľ tejto jedálne José María Pardo spolu s ďalšími nám rozpráva o jej vzniku.

12.08.2013

Jedného júnového dňa v roku 2009, keď som vstúpil do našej farnosti v Jaéne venovanej Našej pani z Belén y San Roque, akosi zvlášťne som sa pozrel na chudobných, čo sedeli na schodoch. Srdce mi zosmutnelo, keď som ich videl, ako tam sedia vyčerpaní od andalúzskeho tepla. Niektorí žobráci natáhovali ruky a ja som každý deň prechádzal okolo nich zatvárajúc oči. “Zabudni na city, nekomplikuj si život”, hovoril som si, až dokým moje srdce nepovedalo: “stačí, musím niečo urobiť”.

Myslel som si, že tí ľudia potrebujú peniaze, aby sa mohli zdravo najesť... Som architekt a snád' už mám svoj život vyriešený (s každodennými starosťami ako hocikto iný), no pri pravidelnej modlitbe v tejto farnosti som rozjímal nad životom svätého Josemaríu a jeho stretnutím s núdznými. Zistil som, že zakladateľ Diela sa staval k realite tak, že hľadal pozitívne riešenia v priamom styku s

chorými a chudobnými v Madride v začiatkoch Opus Dei. Takže ani ja som nemohol zostať pokojný, keď som videl utrpenie ľudí z môjho mesta. A spomínal som si ako blahodarne na mňa počas štúdia architektúry v 60-tych rokoch v Madride pôsobili návštevy znevýhodnených ľudí vo štvrti Pozo del Tío Raimundo, kam sme spolu s priateľmi a kolegami z centra Opus Dei Guturbay chodievali. Vzklíčilo vo mne semienko sociálneho cítenia, ktorému som sa priučil v Opus Dei a vďaka ktorému som v tejto štvrti niekoľko rokov po nociach vyučoval ľudí bez vzdelania...

Ešte v ten deň som sa spojil so svojím starým priateľom Pacom a nášmu farárovi sme predostreli možné riešenie. Riešenie problému krízy a ľudí, ktorí nemajú chlieb, vo forme potravinovej pomoci. "Potrebujeme veľkú jedáleň, kde sa zmestia všetci opustení", povedal som farárovi. Iste,

naša jedáleň nebola veľká. Bol to priestor s plochou 8 metrov štvorcových, so štyrmi stenami a strechou. Ale stačilo to, aby sme začali rozdávať sendviče, nápoje a ovocie deviatim ľuďom.

Nedávame však iba jedlo. Dávame lásku samote. Možno sa to všetko spája v slove trpezlivosť...

Trpezlivosť, pretože masívny prílev osôb v núdzi nás prinútil uvažovať o rozšírení kuchyne a jedálne.

Vypracovali sme projekt a dali sme ho farárovi. Keď sa o našej snahe dozvedel biskup, chcel na vlastné oči vidieť jedáleň a prišiel nás navštíviť. Všetci sme boli spokojní a biskup nás s pohnutím povzbudil, aby sme v našej činnosti pokračovali. O niekoľko dní sme dostali povolenie na práce v jedálni, ktoré sme začali skôr, než sa rozbehla kampaň na zber olív, čo je obdobie, kedy prichádza do Jaénu hľadať prácu najviac ľudí v núdzi. Po štyroch

rokokoch prijímame namiesto pôvodných deväť ľudí asi stovku osôb, ktorým ponúkame každý deň jedno teplé jedlo. Teraz sme už taká väčšia rodina, ako nás označuje niektorá tlač. Zmestíme sa všetci. Sme spokojní s prácou dobrovoľníkov, priateľov a príbuzných, ktorí ju robia s nadšením. Ponúkame varené mäso so zeleninou, fazuľu s bravčovými ušami a klobáskou alebo chutné makaróny s paradajkami. Jedlo dostávame z potravinových skladov (sú k nám veľmi štedrí) alebo z miestnych pekární, mliekarní a údenárskych podnikov z okolia. A takisto vďaka anonymným darcom, ktorí nám dávajú peniaze na nákup základných potravín.

Aj keď sa mi ťažko opúšťa architektonická kancelária, kde musím riešiť množstvo vecí, snažím sa slúžiť blížnym, ktorí to najviac potrebujú. Od dobrovoľníkov sa učím

štedrosti a obetovaniu sa. Za to sa
môžem iba poďakovať svojmu
farárovi a Svätému Josemaríovi, že
mi do života zasiali semienko
chudoby a sociálnej zodpovednosti.

opusdei.org

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/semienko-
lasky/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/semienko-lasky/) (13.08.2025)